

1) A Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján, a számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálatának elvégzéséért felelős személyek működésének engedélyezéséről szóló, 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik tanácsi irányelv 15. cikke lehetővé teszi valamennyi tagállamnak, hogy engedélyt adjon azon személyek számára, akik az e cikkben előírt feltételeknek megfelelnek, azaz azoknak, akik az érintett tagállamban jogosultak az 1. cikk (1) bekezdésében említett dokumentumok kötelező könyvvizsgálatára, és akik az említett 15. cikkben meghatározott időpontig ilyen tevékenységet folytattak anélkül, hogy azt megelőzően szakmai alkalmassági vizsga letételére lettek volna kötelezve.

Mindazonáltal az említett 15. cikk nem teszi lehetővé, hogy egy tagállam az említett irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alkalmazásának kezdetétől – amely időpont semmiképpen sem lehet későbbi, mint 1990. január 1. – számított egy éves határidőn túl éljen az e cikkben meghatározott lehetőséggel.

2) A 84/253 nyolcadik irányelv 11. cikke lehetővé teszi, hogy egy befogadó tagállam engedélyezze a kötelező könyvvizsgálati tevékenység folytatását a más tagállamban már engedéllyel rendelkező szakembereknek anélkül, hogy szakmai alkalmassági vizsgálatot vetné alá őket, amennyiben az említett befogadó tagállam illetékes hatóságai – az említett irányelvnek megfelelően – a képesítésüket egyenértékűnek ítélik az államuk nemzeti jogrendszere által megköveteltelkkel.

(¹) HL C 289., 2001.10.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. október 5-én

a C-397/01–C-403/01. sz. (az Arbeitsgericht Lörrach előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) kontra Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV ügyben (¹)

(Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A 93/104/EK irányelv – Hatály – A Deutsches Rotes Kreuz által nyújtott sürgősségi betegellátási szolgálat mentőautóit kísérő ápolók – A „közúti szállítás”

fogalma – Maximális heti munkaidő – Elv – Közvetlen hatály – Eltérés – Feltételek)

(2004/C 300/03)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-397/01–C-403/01. sz. egyesített ügyekben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyet az Arbeitsgericht Lörrach (Németország) a Bíróságnál 2001. október 12-én nyilvántartásba vett, 2001. szeptember 26-i végzésével az előtte Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) kontra Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissechet és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen (előadó), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) a) A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv 2. cikke, valamint a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv 1. cikk (3) bekezdése úgy értelmezendő, hogy a sürgősségi orvosi ellátás keretében nyújtott sürgősségi ellátást végzők az alapügyben írt tevékenysége a nevezett irányelvek hatálya alá tartozik.
- b) A „közúti szállítás” 93/104 irányelv 1. cikk (3) bekezdés szerinti fogalma úgy értelmezendő, hogy az még akkor sem vonatkozik a sürgősségi orvosi szolgálat tevékenységére, ha e tevékenység legalább részben egy jármű használatából és a kórházba szállítás során történő betegkíséretből áll.
- 2) A 93/104 irányelv 18. cikk (1) bekezdésének b) i) pontja első franciabekezdése úgy értelmezendő, hogy a heti 48 órás munkaidő túllépésének érvényességéhez, a nevezett irányelv 6. cikke értelmében, minden egyes munkavállaló kifejezett és szabad akaratából történt beleegyezése szükséges. Ezzel kapcsolatban nem elegendő, ha az érintett munkavállaló munkaszerződése utal az ilyen túllépést engedélyező kollektív szerződésre.
- 3) A 93/104 irányelv 6. cikke (2) pontja úgy értelmezendő – az alapügyhöz hasonló körülmények esetén –, hogy az ellentétes egy olyan tagállami szabályozással, amely a Deutsches Rotes Kreuz keretein belül sürgősségi orvosi ellátást végzők rendelkezésre állásával („Arbeitsbereitschaft”) kapcsolatban lehetővé teszi, hogy a jelen esetben szereplő kollektív szerződésben vagy azon alapuló vállalati megállapodásban a nevezett rendelkezés által meghatározott 48 órás maximális heti munkaidőt túllépjék;
  - nevezett rendelkezés a közvetlen hatályhoz szükséges valamennyi feltételnek eleget tesz;

– kizárólag magánszemélyek közötti jogvita esetén a tagállami bíróság köteles figyelembe venni – egy irányelvben meghatározott kötelezettségek nemzeti jogba való átültetése érdekében hozott rendelkezések alkalmazása során – a nemzeti jogrend valamennyi szabályát és azt minden lehetséges módon köteles úgy értelmezni, hogy az irányelv célját figyelembe véve azzal összhangban levő eredményre jusson. Az alapügyekben az eljáró bíróság hatáskörén belül tehát köteles mindent megtenni, hogy megakadályozza a 93/104 irányelv 6. cikk (2) pontjában előírt maximum heti 48 órás munkaidő meghaladását.

(¹) HL C 3., 2002.1.5.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. október 5-én

a C-475/01. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Görög Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Az EK 90. cikk első bekezdésének megsértése – Az alkoholra és a szeszesitalokra kivetett jövedéki adó – Alacsonyabb mérték alkalmazása az ouzo-ra, mint a többi szeszesitalra – E mérték megfelel egy olyan irányelvnek, amely az EK 230. cikk által megszabott határidőn belül nem lett megtámadva)

(2004/C 300/04)

(Az eljárás nyelve: görög)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-475/01. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. Traversa és M. Condou Durande), támogatja: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: K. Manji), kontra a Görög Köztársaság (meghatalmazott: A. Samoni-Rantou és P. Mylonopoulos) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2001. december 6-án benyújtott, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (teljes ülés), tagjai V. Skouris, a tanács elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken és N. Colneric, és S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: L. Hewlett vezető tisztviselő, 2004. október 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság kötelezi az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága viseli saját költségeit.

(¹) HL C 68., 2002.3.16.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. október 14-én

a C-36/02. sz. (a Bundesverwaltungsgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH kontra Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn ügyben (¹)

(A szolgáltatásnyújtás szabadsága – Az áruk szabad mozgása – Korlátozások – Közrend – Emberi méltóság – A nemzeti alkotmányban elismert alapvető értékek védelme – „Öldöklős játék”)

(2004/C 300/05)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-36/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesverwaltungsgericht (Németország) a Bíróságnál 2002. február 12-én nyilvántartásba vett 2001. október 24-i határozatával az előtte az Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH és az Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2004. október 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Nem ütközik a közösségi jogba, hogy egy emberölési cselekményeket szimuláló játék kereskedelmi hasznosításából álló gazdasági tevékenységgel szemben a közrendvédelem érdekében arra hivatkozva hoznak nemzeti tiltóintézkedést, hogy a tevékenység sérti az emberi méltóságot.

(¹) HL C 109., 2002.5.4.